

"zweef mee omhoog"

Ik spreid mijn vleugels en zweef op de wind
Zo overzie ik de wereld beneden
Met de argeloosheid die hoort bij een kind
Ik zie en ik zweef heel tevreden

Met verwondering bekijk ik de mensen
Hoe ze er niet in slagen met elkander te leven
Hoe ze vasthouden aan bezittingen en grenzen
En geen millimeter toe willen geven

Ik hoor daar niet bij, want ik zweef in gedachten
De wens tot vrede komt diep uit mijn hart
Ik wacht maar zal niet te veel gaan verwachten
Want het is nog niet de tijd voor een betere start

Toch blijf ik zweven en kijken en hopen
Dat de wind meer mensen op vleugels zal dragen
Want dat is een stuk fijner dan in 't stof moeten lopen
Zweef mee omhoog en ontsnap aan het klagen

© april 2008, Alida, BasicPublishing.nl